

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

Titulus XI. De Infantibus, & Languidis expositis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

fenstuel hic n. 22. & patet ex *Constit. Sixtin.* cit. ubi Pontifex Dispensationem hanc expressè sibi reservavit, quæ quoad hoc per *Gregorium XV.* non est correctæ. Neque suffragatur in hoc Episcopis *Trid. sess. 24. c. 6. de reform.* quia ibi solum conceditur Episcopis facultas dispensandi in Irregularitatibus, & suspensionibus, provenientibus ex Delicto occulto, exceptâ illâ, quæ provenit ex Homicidio, non item in alijs pœnis lege Pontificia latis. est autem procuratio Abortûs fœtus animati verè Homicidium. ergo &c.

84. Quæritur 5. Quæ sit Pœna Parricidij improprie talis, quando occiditur consanguineus collateralis à consanguineo, uxor à marito &c. *xx.* Jure Civili in hos animadvertitur pœnâ ordinariâ Legis Corneliæ de Sicarijs, i. e. supplicio ordinario Homicidij, ut patet ex §. *alia 6. fin. l. ff.*

de *Publ. Julic.* ibi, si quis autem alias cognatione, vel affinitate personas conjunctas necaverit, pœnam Legis Corneliæ de Sicarijs sustinebit. Quod item habetur l. *pœna 9. §. qui alias 1. ff. de Leg. Pomp. de Parricid.* ibi, Qui alias personas occiderint, præter patrem, & matrem, avum, & aviam, --- capitis pœna plestantur, aut ultimo supplicio macentur: ita tamen, ut etiam pro diversitate circumstantiarum, & consuetudine locorum pœna hæc interdum exasperetur. Et quidem juxta *Constit. crim. Carol. V. art. 137. fin.* persona, qua conjugem, aut consanguineum propinquorem occidit, antè forcipibus candentibus adurit, vel trahæ imposita, ad locum supplicij rapitur. *Stryck. l. ff. mod. Pandect. de Leg. Pomp. de Parricid. §. 1. fin. König hic n. 13. Reiffenstuel ibid. n. 2.*

TITULUS XI.

De Infantibus, & Languidis expositis.

S U M M A R I U M.

1. Quinam in hac Rubrica veniant nomine Infantium, & Languidorum?
2. &c. Peccati, quod expositione istorum committitur, gravitas.
6. &c. Pœna exponentium Infantes, & Languidos.
9. &c. Amittunt patriam, & dominicam potestatem in expositos.
12. Non tamen istam acquirunt, qui eos suscipiunt.

13. Quamvis alimenta possint repetere.
14. Quo casu istud non possint?
15. &c. Unde hujusmodi expositis subministrari alimenta debeant?
21. &c. An, & quæter dominus famulo aegrotanti providere de necessaria cura, & alimentis debeat?
25. &c. An Expositi, & alij, quorum parentes ignorantur debeant haberi pro Legitimis?

† Parricidio propinqua est inhumanitas, quâ infantes, & languidi cujuscunque ætatis, quibus ædificatio, alimenta, aut cura debetur, contra Pietatis officium expositi deseruntur *can. fin. dist. 87. can. un. b. tit. & l. necare 4. ff. de agnos. & alend. Liber. l. fin. C. b. tit. Infantium* autem nomine hic veniunt Liberi septennio minores; Languidorum verò infirmi seu illi, qui gravi, ac diuturna, præsertim verò perpetua, & incurabili detinentur infirmitate, per quam ad labores, & quæcunque negotia, aut res gerendas inhábiles existunt, cujuscunque ætatis sint. *Barbos. in Rubr. h. tit. n. 2. Wagnerck in c. un. V. de prædictis not. 1. eod. Pirhing hic n. 3. Schamboz. n. 4. Reiffenstuel n. 21.*

2. Quæritur 1. Quale peccatum sit exponere infantes, & languidos? *xx.* hos exponentes incurrunt gravissimum reatum culpæ, adeò, ut proprii partus expositio in quibusdam Diocesisibus sit Casus Episcopo reservatus. Idque verum est non tantum, si expositio fiat, ut infans pereat, sed etiam si fit, ut ab alijs alen-

da, & educanda assumatur. Pars 1. est extra controversiam; quia quantum in ipsis est, sic exponentes expositos necare videntur *can. posse 21. dist. 86. can. fin. dist. 87. l. necare 4. ff. de agnos. & alend. Liber. & l. fin. C. b. tit.* & hinc etiam tanquam Homicidæ puniuntur secundum dicenda n. 7.

Pars 2. tenetur à communi, & quasi unanimi DD. quia etiam tali modo facta Expositio ab utroque Jure gravissimè prohibetur, ut patet ex textibus *citt.* qui loquuntur generaliter. Concordat *Novell. 153.* ubi *pr.* Expositio infantium universaliter vocatur *crimen à sensu humano alienum, & quod ne ab ullis quidem Barbaris admitti credibile est.* Ratio est, quia dum alimentis prolem suam exponentes destituunt, ignari, num aliquis illam, antequam moriatur, assumat, & alat, periculo mortis eam exponunt, & sic etiam ipsi, quantum in se est, necare illam videntur.

Nec excusat à peccato parentem, si 4 dicat, se non ex malevolentia erga pro-

sem, sed ad declinandam infamiam exponere infantem ad hanc autem declinandam non modo proliis, sed etiam propria vita periculo exponi potest; quia *viris bonis iste* (infamiae, & honoris perdati) *metus major, quam mortis esse debet*, ut dicitur, *l. iij. §. 2. ff. quod met. caus.* Nam hoc procedit solum, quando fama ab alio injuste invaditur, vel aufertur, non verò, quando leditur iuste juxta illud vulgatum: *Ubi iusta est offensio, ibi iusta est defensio*, in hoc autem casu nemo injuste ledit tamam matris illicitè impregnatae, ergo &c. *Conf.* quia aliàs ad famam propriam tuendam possit quis licitè etiam procurare abortum foetus animati, vel inanimati, & natum proprijs manibus occidere, cum non referat, sive ferro, aut violenta manu, sive fame, & alimentorum subtractione infans occidatur *arg. l. necare, & Novell. 153. cit.*

Excipitur tamen casus, quo parens, aut dominus ob egestatem infantem suum, aut servum languidum sustentare non potest; tunc enim, si exponant illos in loco pio, vel alio, in quo commodè sustentari possunt, praesertim si iste pro hujusmodi expositis specialiter creatus sit, ut sunt Hospitalia, Orphanotrophia &c. à culpa, & poena immunes sunt, ut notant Azor p. 2. l. 2. c. 26. q. 2. Barbof. de Offic. Episc. alleg. 51. n. 147. Gonzal. in c. un. b. tit. n. 10. fin. Pirhing hic n. 2. not. 2. Wiestner n. 1. Reiffentuel n. 10. Quam Exceptionem nonnulli etiam extendant ad Casum n. praec. quia tunc morale periculum, ne defectu alimentorum moriatur expositus, nullum est.

Quaeritur 2. quae sit poena exponentium infantes, & languidos? De *jure Canonico* poenâ arbitrariâ puniuntur. *Engl. hic n. 2. De jure Civili* ex Sententia Gloss in l. fin. C. de Patrib. qui fil. d. strax. & quorundam aliorum DD. hujusmodi Parens tenetur poenâ capitis: quod videtur insinuari *can. fin. dist. 87. & l. fin. C. h. tit.*

Sed distinguendum est, an exponantur in loco solitario, e. g. silva, an verò in via publica, aut alio loco non infrequenti.

Si primum, & infans expositus fame, frigore, aut ferarum laniatu pereat, omnino tenendum est, exponentem tene-ri poenâ capitis, ut colligitur ex *l. necare §. ff. de agros. & alend. Liber.* & statuitur in *Conf. crim. Carol. V. art. 132. fin.* notatque Bartol. in *l. necare cit.* Boss. tit. de Homid. n. 7. Brunner. in *l. necare cit.* n. 2. Fleck. *Biblioth. l. 4. tit. 33. n. 7.* Monacell. p. 2. tit. 12. form. 7. n. 5. Wiestner hic n. 2. Reiffentuel n. 7.

Si secundum, alteram distinctionem DD. adhibent, an eo casu infans expositus

R. P. Schmalagrueber L. V. T. l.

reperiatur vivus, an verò præter intentionem, & opinionem moriatur. In hoc posteriori casu Carpz. *pract. crim. p. 1. q. 10. n. 11.* existimat, exponentem satis plesti fustigatione, vel alia simili poena quod desumitur ex *cit. art. 132. Conf. Carolin. ibi.* Nach Gelegenheit des gefährlichen Hinlegens. In priore tamen erit reatio, aut alia mitior poena arbitrio Judicis, ut pariter innuitur *art. 132. cit.* & notat Menoch. *de arbitr. cas. 396. n. 5.* Wesenbec. *ff. ad Leg. Corneli. de Sicar. n. 14.* Berlich. p. 4. concl. 7. n. 31. Gonzal. in c. un. b. tit. n. 10. Monacell. n. 5. cit. *Engl. hic n. 1. Zoes. n. 1. König n. 8. Wiestner n. 2. Reiffentuel n. 9.* Magnif. P. Schmier p. 3. de *Delict. c. 2. n. 70.* Excipitur iterum, si causa expositionis sit egestas parentis tanta, ut prolem alere nequeat; tunc enim sicut expositio talis culpâ vacat, ut dictum est n. 5. ita etiam à poena immunis est.

Poenâ hæcenus relatâ utroque Jure 9 adjungitur alia, quâ Pater, qui filium & dominus, qui Servum languidum exponunt, vel in expositionem eorum consentiunt, aut ratam eandem habent, privantur patria, & dominica potestate, quatenus hæc sibi onerosa est, ita ut filius efficiatur sui Juris, servus verò libertatem, & libertus ingenitatem consequatur *c. un. b. tit. l. sancimus 3. & l. fin. C. h. tit.* Ratio est, quia eos censetur habere pro derelictis: & sic jus patriæ, ac dominicæ potestatis remissis *l. fin. ff. pro derelict.* hinc repetere illos non amplius possunt; quia *remittentibus actiones suas non est regressus dandus*, ut dicitur *l. queritur 14 §. si venditor 9. ff. de Adlit. Edict. nec suam quis dicere poterit, quem pereuntem contempfit*, ut habetur *l. unusquisque 2. C. h. tit.*

Dixi, Qui exponunt, vel in expositionem consentiunt &c. Secus est, si parentibus ignorantibus, vel invitis infans ablati, & expositus fuisset; tunc enim pro suo eum agnoscere, & sibi iterum, ubicunque exstat, solutis expensis, assumere valent. Barbof. in *Rubr. b. tit. n. 6.* Wagnereck in c. un. eod. *§. infans expositus.* Zoes. hic n. 2. Schambog. n. 3. Reiffentuel n. 19. Ratio est, quia cum in tali casu parentes omni culpâ vacent, jus patriæ potestatis erga filium retinent. Imò tali casu potius furtum, seu Plagium commissum esse censendum est, & Patri actio furti comperit *l. eum, qui 14. §. si filius. 13. ff. de Furt.*

Addidi, Quatenus patria potestas si-lio onerosa est; nam in quantum favorabilis eidem est, non amittitur: *conf.* ita expositus alimenta à parentibus exponentibus semper prætere, illque succedere adhuc valet; non autem hi vicissim, ut clarè decium est *c. un. b. tit. & l. unusquisque*

que s. cum duab. seqq. C. eod. Vallenf. hic n. 1, Engl n. 2, Reiffenstuel n. 11. Ratio est, quia eo casu expositus videtur incertum habere Patrem, cum Pater, quem habet, non sit filio dignus, quòd filium indignum se existimaverit, ut proinde meritò omni utilitate, ex eo proveniente, carere debeat.

12. Quæritur 3. an is, qui infantem, & languidum expositum suscipit, aut sustentat, in ejus personam aliquid acquirat Juris? R. negativè. Patet ex c. un. b. tit. l. sancimus 3. C. h. tit. & l. nemini 24. C. de Episcop. audient. idque meritò; tum quia sustentatio, & educatio nullo Jure habetur pro Adoptione; tum ne infans, qui non peccavit, contra Juris præcepta aliena impietate fortè amittat libertatem, & plectatur maculâ servitutis. Azor p. 2. l. 2. c. 26. q. 1. Tholosan. l. 11. Synt. c. 13. n. 3. Vivian. in c. un. cit. v. ij tamen, Barbof. ibid. n. 1. Gonzal. n. 4. § 3. Wagnereck V. de prædictis not. 1. Vallenf. hic n. 2. Honor. n. 3. König n. 9. Wiestner n. 5. Reiffenstuel n. 14.

13. Expensas tamen in alimenta, & educationem, quas ita suscipiens fecit, repetere ab ijs, qui hæc eis præstare tenebantur, non prohibetur; quia per expositionem infans, ut n. 11. dictum est, à patria potestate liberatur solum in odiosis, in favorabilibus autem, quæ est jus alimentorum, sed potestate ejusdem manet. Steph. Gratian. Discept. for. c. 267. n. 41. Barbof. in c. un. b. tit. n. 8. Engl n. 4. Honor. n. 5. Pirhing n. 2. not. 2. König n. 9. Wiestner n. 6.

14. Excipitur, nisi expensæ istæ ex officio, aut liberalitate, vel pietatis, & misericordiæ causâ factæ essent, sicut factæ esse præsumuntur, quando sic expositi educantur ab Ecclesia, vel Hospitali, aut alio loco publico in hunc finem fundato, vel etiam à privato divite, & liberali viro arg. can. Sacrorum 15. caus. 12. q. 2. Unde eo casu repeti expensæ haud amplius poterunt, ut notat Azor c. 26. cit. q. 1. v. 3. quæres, Pirhing n. 2. not. 2. Wiestner n. 6. Reiffenstuel n. 15. § 17.

15. Quæritur 4. unde subministrari alimenta infanti exposito debeant, si nemo privatus curam illius suscipiat? R. eo casu subministranda sunt à Brephotrophijs, Hospitalibus, & alijs pijs locis, erectis ad hujusmodi pietatis officia; ita enim exigit pia Fundatoris intentio, quam implere utique oportet. His deficientibus, succurrere debet Ecclesia, utpote cujus reditus propterea dicuntur esse Patrimonium Christi, & pauperum: & servit huc, quod dicitur can. aurum 70. caus. 12. q. 2. ibi, Aurum Ecclesia habet, non ut servet, sed ut eroget, & subveniat in necessitatibus.

Si Ecclesia sufficientes reditus non habeat, alendi expositi sunt à Communitate loci, in quo inventi, & baptizati sunt, Ubi verò nec Hospitalia publica pro expositis recipiendis adsunt, nec bursa Communitatis, & Eleemosynæ piorum locorum suppetunt, possunt in subsidium divites tam Sæculares, quàm Ecclesiastici collectari pro his nutriendis. Abb. in c. un. b. tit. n. 3. Surd. de aliment. tit. 1. q. 81. Barbof. in c. un. cit. n. 4. § 5. Wagnereck ibid. V. prædictis not. 2. Monacell. p. 2. tit. 13. form. 7. n. 4. Pirhing hic n. 3. not. 4. Engl n. 3. König n. 9. Wiestner n. 6. Reiffenstuel n. 12.

Quicumque autem Infantem expositum assumunt, & educant, id Juris acquirunt, quòd eis (excluso Fisco, parentibus, & consanguineis tanquam indignis) ab intestato succedant, si absque descendentibus decedens bona temporalia reliquit arg. Novell. 115. c. 3. Surd. de aliment. tit. 16. q. 18. n. 19. Barbof. in c. un. cit. n. 9. Engl hic n. 4. Reiffenstuel n. 18.

Quæritur 5. à quo alenda sit proles, quæ in uno loco exposita, in alio nata, & baptizata est? Videtur ex una parte alenda ab Hospitali, Ecclesia, vel Communitate loci, ubi exposita est; quia expositus consequitur libertatem Romanam c. un. b. tit. & l. sancimus 3. C. eod. ac proinde Jura Civilitatis loci, in quo expositus fuit. Contrà ex l. municipem 1. l. qui ex vico 30. ff. ad municipal. & l. cives 7. C. de incol. videtur colligi, educandam sumptibus loci, in quo nata est; quia origo, & nativitas Civem quemque faciunt, commodorum, & incommodorum, munerum, & onerum capacem: vel si locus nativitatis, & Baptismi distincti sint, ab hoc posteriore ex Decreto Conf. Basilens. quod sess. 19. statuit, Jura Civitatis aliquem consequi, quo quis loco est baptizatus, cum quod tribuit nativitas carnalis, magis tribuere debeat Spiritualis.

Difficultas solvi ope distinctionis potest: Vel enim locus, in quo prolem natam, & baptizatam constat, est originarius, & domiciliarius, in quo parentes stabilem sedem habuerunt, vel non, quòd scilicet proles nata sit ex matre vagabunda illac transeunte. Si primum, proles alibi exposita, & baptizata ad istum remitti potest, prout ex cit. l. desumi posse existimat Zypæus Consult. Can. b. tit. n. 7. & sequitur P. Wiestner hic n. 7. Si secundum, verius ad hunc non est remittenda, sed alenda in loco expositionis; quia vagus commodis, & incommodis loci non afficitur, nisi quando in eo actu existit.

Neque obstant ll. cit. quia intelli- gendæ sunt de Nativitate originaria. Ad textum Concilij Basileensis dicendum, eum pro-

procedere de Judæis, Turcis, & alijs Paganis baptizatis alicubi extra patriam suam, ut cum eodem Zypæo n. 5. & 6. observat P. Wiestner n. 8.

21. Quæritur 5. an, & qualiter dominus famulo ægotanti teneatur providere de necessaria cura, & alimentis? R. dominum non teneri ad magnas, sed tenues duntaxat expensas pro cura famuli ægotantis ratione famulatus. Bartol. in l. si cum dotem §. sui autem ff. solut. Matr. & in l. in rebus ff. commod. Sylv. V. familia n. 4. Engl. hic n. 5. Reiffenstuel ibid. n. 25. Ratio est, quia cum ratione famulatus præstet ei competens salarium, uti supponitur, intuitu ejus ad magnas expensas non videtur adstringendus, quamvis sine dubio laudabiliter valde agat, si, quando alias bene habens est, liberalius famulo suo ægotanti succurrat.

22. Dixi ratione famulatus; nam ex obligatione Charitatis ut proximo etiam per majores expensas succurrere debet, si habet, & famulus pauper est. Syiv. l. cit. ubi addit, posse ægotium famulum contra Dominum, imò etiam contra quemvis alium divitem implorare officium Judicis, saltem Ecclesiastici, ut sibi ægroto, & pauperi subveniatur arg. can. sicut s. dist. 47. & ibi Gloss. V. esurientium, id probans ex c. ad Apostolicam 42. de Simon. Ratio patet, quia quis teneretur pauperi, in extrema, vel gravi necessitate constituto, subvenire de superfluis naturæ, vel statûs: de quo plura TT.

23. An verò casu, quo dominus in famulum ægotantem majores expensas fecit, illas postea de mercede possit deducere, pendet ex eo, an protestatus sit de eorum deductione à se faciendâ, an non. Si primum, deductionem ejusmodi facere potest. Si secundum, non potest; quia censetur intuitu pietatis fecisse, cons. sine obligatione ad refusionem arg. l. cum tutores 1. & l. alimenta 11. C. de negot. gest. Engl. hic n. 5.

24. Alia quæstio est, an dominus famulo ægotanti tempore infirmitatis teneatur præstare Salarium, seu mercedem: ad quam Libr. 3. Tit. 18. n. 71. fin. respondi, ex multorum valde probabili sententia eum teneri: quod P. Engl. n. 5. cit. putat limitandum, ut procedat quoad illum annum duntaxat, quem famulus servare saltem inceperit arg. l. post duos 15. §. bis quoque 1. ff. de advocat. divers. Judicior.

25. Quæritur 7. an pro legitimis, vel illegitimis habendi sint Expositi, & alij, quorum parentes ignorantur? Covar. in Clem. si furiosus p. 1. pr. n. 9. Garc. p. 7. de Benefic. c. 2. n. 8. & seqq. Suar. de censur. D. 50. sect. 4. n. 4. Valq. 1. 2. D. 66. c. 8. n. 48. putant, habendos pro illegitimis: & hanc sententiam de Stylo Datarie servari,

& hujusmodi Expositos cum Dispensatione solum admitti ad Ordines, & Beneficia, testatur Corrad. prax. dispens. l. 3. c. 2. n. 1. & 2. Eandem esse magis tutam, & in praxi sequendam monent Sayr. de Censur. l. 6. c. 10. n. 39. Piasec. prax. Episc. p. 1. c. 1. art. 4. de requis. etat. confirm. & natal. Pignarell. tom. 7. consult. 34. per totam.

Contra hujusmodi Expositos legitimis accensent Palæot. de Noib. & Spur. c. 63. n. 3. & 7. Menoch. l. 6. de Presumpt. q. 54. n. 20. Stephan. Gratian. Discept. for. c. 35. à n. 31. Pont. l. 11. de Matr. c. 6. n. 4. Palao tr. 13. D. 4. p. 1. §. 1. n. 9. Barbof. in Rubr. b. tit. n. 3. Gonzal. ibid. n. 8. Wagnereck ibid. v. de prædictis not. 3. Wiestner hic n. 10. Reiffenstuel n. 20. ibid. quorum Sententiam tenui Lib. 1. Tit. 17. n. 3. Et meritò, quia non illegitimi tantum, sed etiam legitimi quandoque ob egestatem, & alias causas exponi solent, ut patet in Moyse, Cyro, Paride, Semiramide, & alijs apud Gonzal. n. 8. cit. ut proin in re dubia capi debeat præsumptio proli favorabilis.

Limitant hanc secundam Sententiam nonnulli ad eos, qui Expositi sunt Hospitium, & Confraternitatum, quibus Pontifex Indultum concessit, ut pro legitimis habeantur Expositi, qui ab ijs, & in ijs educantur. Secus existimant, si fuerint Expositi in alijs Hospitijs, & locis, quæ tale Indultum non habent; tunc enim putant habendos pro illegitimis, ac proinde tanquam Irregulares ad Ordines saltem sine Dispensatione Episcopi promoveri non posse. Amoltaz. de caus. pjs l. 4. c. 11. n. 76. & favet Monacell. p. 2. Tit. 13. form. 7. n. 8. sed ratio n. præc. data generaliter procedit de Expositis omnibus.

Neque officii Stylus Datarie; quia hujusmodi Dispensationes non fiunt de necessitate, sed vel expediuntur ad cautelam, vel pro ijs tantum, in quibus adest certitudo maculæ illegitimitatis, non autem pro alijs, qui in occulto dubio facti versantur. Monacell. l. cit. n. 9. Quod adeo verum puto, ut ne quidem necessaria videatur esse dispensatio Episcopi: & si necessaria foret aliqua Dispensatio, hujus dispensatio non sufficeret; quia Irregularitas ex defectu natalium non descendit immediatè ex delicto, atqui Episcopus vi Trid. sess. 24. c. 6. de Reform. solum dispensare potest in Irregularitate occulta, quæ ex delicto descendit.

Ex quo sequitur, hujusmodi Expositos capaces esse Ordinum, Beneficiorum, Dignitatum, artium &c. neque in hunc finem illos adstringendos, ut probent Natales legitimos, utpote qui in ipsis ex Juris benignitate præsumuntur. Contra non sunt capaces Canonicatum, Dignitatum,

& Officiorum illorum, quæ ex fundatione, vel Statuto requirunt Nobilitatem. Steph. Gratian. *Dissept. forens.* c. 267. n. 26. Barbof. *de Offic. Episc. alleg.* 51. n. 151. & *ad Rubr. h. tit. n. 3.* Gonzal. *ibid.* n. 8. Reiffenstuel *n. 20.* Ratio est, quia Nobi-

litas, cum non communiter inest, non præsumitur, sed probari debet. non possunt autem illam probare Expositi, cum certum Patrem demonstrare nequeant. Vide, quæ dixi *Libr. 1. Tit. 17. n. 3. alleg.*

TITULUS XII.

De Homicidio Voluntario, vel Casuali.

A Parricidij, & Expositionis criminibus Compilatio Gregoriana nos ducit ad

Homicidij explicationem genericam, de quo fit

§. I.

De Natura, & Varietate Homicidij, & Mutilationis.

S U M M A R I U M.

1. 2. Definitio Homicidij in genere.
3. 4. Divisio in Voluntarium, & Casuale.
5. Voluntarij in Justum, & Injustum.
6. Injusti in Simplex, & Deiberatum.
7. Posterioris diverse species.
8. Casuale duplici modo potest contingere.
9. Alia divisio Homicidij.

10. &c. Ut pœna Homicidij voluntarij incurrantur, requiritur animus occidendi, & ipsi mors.
14. &c. Unde in dubio colligendus sit animus occidendi?
15. Mutilatio est amputatio alicujus membri.
17. Quid sit Membrum?
18. &c. Quis dici mutilatus possit, vel non?

QUæritur 1. quid sit Homicidium? *Re.* Homicidium, dictum ab homine occidendo, est violenta exanimatio hominis ab homine facta. Host. *Summ. hic n. 1.* Wessensbec. *q. ad Leg. Corn. de Sicar.* Harppr. *ad §. item Lex Cornelia s. Inj. de publ. Jud. n. 6.* Farin. *prax. crim. q. 119. n. 3.* Vallenf. *hic n. 1.* Pich. *n. 1.* Schambog. *n. 2.* König *n. 2.* Wiestner *n. 1.* Reiffenstuel *n. 2.* & communiter alij. Dixi ab homine; nam si homo occidatur à fera, vel bruto, propriè non Homicidium, sed Pauperies appellatur. *Rubr. & textus Inj. & ff. si quadrup. pauper. fecer.*

2. Addidi Hominis, sive humani corporis. Perinde autem est, quis occidatur, cujus ætatis, sexûs, conditionis, & an editus jam in lucem sit; nam etiam qui foetum jam animatum interimit, Homicida est *l. necare 4. ff. de agnosc. liber.* & Homicidij pœnâ tenetur *l. si quis 8. C. ad Leg. Corn. de Sicar.* & ibi Gloss. *V. infantis.* Covar. *in Clem. si furiosus un. b. tit. p. 2. §. 3. n. 1.* Gomez *tom. 3. var. c. 3. n. 32.* Farin. *prax. crim. q. 122. n. 131.* Paulus Zacchias *qq. Medico Legal. l. 1. tit. 2. q. 9. n. 16.* Piching *hic n. 1.* König *n. 12.* & seqq. Wiestner *n. 1.* Magnif. P. Schmier *tr. de potest. Ordin. c. 6. n. 287.*

3. QUæritur 2. quotuplex sit Homicidium? *Re.* duplex est, Voluntarium, & Casuale. Voluntarium duplici modo committi potest, illud intendendo vel directè, & in se v. g. ferro impetum ferien-

do ex proposito, & animo occidendi; vel indirectè ponendo causam adeò propinquam, ut ex ea mortem moraliter certò secuturam prævideri poterit, licèt hæc in se non intendatur formaliter, & explicitè, sicut contingit, si quis graviter percutiat foeminam prægnantem, & inde sequatur abortus; si sclopum exploserit in locum frequentem hominibus, & inde aliquis occidatur &c. Covar. *in Clem. si furiosus p. 2. pr. n. 1. §. voluntarium,* Wagnereck *ad Rubr. h. tit. not. 2.* Vallenf. *hic n. 2.* Engl. *n. 1. §. ceterum,* Pirhing *n. 2.* Schambog. *n. 3.* König *n. 3.* Wiestner *n. 2.* Reiffenstuel *n. 3.*

4. Casuale, sive Involuntarium est, quod accidit præter intentionem occidentis, adeo, ut hic id non intenderit directè, nec etiam indirectè, dando causam ejus valde propinquam, etsi fortè culpam admiserit non adhibendo debitam diligentiam ad id præcavendum, sicut fit, cum pilâ modo in ludo non insolito ictus corruit mortuus, cum ex vulnere non lethali Chirurgi malitiâ, vel imperitiâ mors sequitur. Covar. *in Clem. cit. p. 2. §. 4. n. 1.* Wagnereck *not. 2.* Vallenf. *n. 6.* Pirhing *n. 2.* Schambog. *n. 4.* König *n. 3.* Wiestner *n. 2.* Reiffenstuel *n. 4.*

5. QUæritur 3. quotuplex sit Homicidium Voluntarium? *Re.* Homicidium Voluntarium aliud est Justum, quod nulla prohibetur Lege; aliud Injustum, quod prohibetur Lege vel naturali, vel Divina, vel